617/01

Den 9. april 2001 blev i sag nr. 54.047:

xxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxx xxxxx xx
xxxx xxxx x

mod

Tryg-Baltica Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har autoforsikring i Tryg-Baltica Forsikring, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt kaskoskade.

Klagerens advokat har i klagen til nævnet anført: "På ulykkesdagen den 12. juni 1998 var klageren ansat i et speditørfirma ... ved Å., men boede på dette tidspunkt i H. Efter arbejdsdagen i tidsrummet 16.00 - 19.00 indtog klageren 5 øl sammen med nogle kolleger i forbindelse med Danmarks første kamp under VM. Ca. kl. 22.00 kørte klageren fra Å. mod bopælen i H., og ca. kl. 22.30 kørte han galt på motorvej E 45 ... Årsagen til ulykken formoder han skyldes, at han faldt i søvn, hvorved bilen i et blødt venstresving fortsatte ud i en mark. Der var ikke tale om, at bilen væltede rundt, ligesom der ikke var andre trafikanter involveret. Der er alene tale om skade på egen bil. Politiet kom tilstede kort efter ulykken, og der blev foretaget blodprøve på politistationen ... der viste en promille på 1,33. ... Det gøres gældende, **at** klageren ikke har udvist grov uagtsomhed i henhold til Forsikringsaftalelovens § 18, idet dette ikke kan statueres med henvisning til en promille på 1,33, jfr. Ugeskrift for Retsvæsen 1996.695.VLD og Ugeskrift for Retsvæsen 1997.1127.ØLD, hvor der var tale om promille på 1,25 og 1,26. Årsagen til ulykken må antages at skyldes klagerens kortvarige uopmærksomhed på grund af træthed, hvilket ikke er udtryk for grov uagtsomhed."

Selskabet har i skrivelse af 10/10 2000 bl.a. anført: "Af politirapporten fremgår det, at uheldet skete kl. 22.30, og vores forsikringstager var kørt ad motorvejen mod nord og via nødsporet videre ud i grøften beliggende øst for motorvejen. Bilen var med nogen kraft ramt ind i grøftens østlige side, og fortsat ovenud af grøften og ca. 100 m videre mod nord ad en græsmark, som lå ca. ½ m over motorvejens niveau. Der fandtes ingen bremse- eller skridspor på motorvejens asfaltbelægning. Endvidere fremgår det af rapporten, at vores forsikringstager, som politiet traf på stedet kl. 22.55, var uskadt og lugtede af spiritus fra munden. Alkoholtesten havde en udvisning på 1,25 o/oo, og forsikringstageren blev kl. 23.05 anholdt og sigtet for spiritus/promillekørsel. Der blev udtaget blodprøve kl. 23.38 der viste en alkoholpromille på 1.33. Forsikringstageren blev sigtet efter Færdselslovens § 53 stk. 1 og han ønskede sagen afgjort som en tilståelsessag. Til politiet har forsikringstageren forklaret, at han havde været på arbejde fra kl. 6.50 samme morgen. Kl. 16.00 drak han en alm. øl, og i tidsrummet fra kl. 16.00 til kl. 19.00 3 alm. øl. Da han var færdig med arbejdet kl. 21.00 drak han 1 alm. øl. Han oplyser, at hans hastighed havde været 110-120 km. Om årsagen til uheldet har han alene oplyst, at han måtte være faldet i søvn, for han vågnede ved at bilen hoppede og han opdagede, at han var kørt af motorvejen og havnet på en græsmark. Med henvisning til vores forsikringsbetingelsers § 3.3 b, hvoraf fremgår, at kaskoforsikringen ikke dækker, når en skade er forvoldt, medens køretøjet blev ført af en person, der var beruset, jfr. Forsikringsaftalelovens § 20., har vi den 6. august 1998 afvist at yde erstatning for køretøjet. Der er efter vores opfattelse ingen formildende omstændigheder, at forsikringstageren har været træt og sandsynligvis er faldet i søvn under kørslen. Forsikringstageren har derimod handlet groft uagtsom, idet han med sin kørsel ad motorvejen med 110-120 km i spirituspåvirket tilstand og med udbredt træthed, har udsat sig selv og andre for en indlysende fare for at der kunne forvoldes en skade. Med hensyn til advokatens henvisning til 1996.695 VLD og 1997.1127 ØLD kan der efter vores vurdering ikke drages nogen parallel til denne sag. I den første sag fandt retten, at der ikke var fornøden sikkerhed for, at spiritusindtagelsen havde været den væsentlige årsag til færdselsuheldet, bl.a. fordi kørebanen i det varme vejr og på grund af pålagt lag af tjære og småsten var særdeles glat. I den anden sag var mindsteværdien på 1.16 o/oo, og føreren blev kun dømt for promillekørsel. I denne sag er der konstateret en spiritus promille på 1.33 godt en time efter uheldet (mindsteværdi), forsikringstageren er dømt efter Færdselslovens § 53, stk. 1, og der er tale om et eneuheld, som efter vores vurdering ikke kan tilskrives

andet end spiritussen. Vi fastholder derfor vores afvisning af kaskoskaden, idet vi anser det for bevist, at skaden er sket ved kørsel i spirituspåvirket tilstand, jfr. Drachmann Bentzons kommenterede FAL fra 1952 side 127, og at beruselsen er årsagen til uheldet. I denne forbindelse skal vi henvise til ankenævnskendelse nr. 42.734 og 42.874."

Heroverfor har klagerens advokat i skrivelse af 3/11 2000 anført: "Det fastholdes, at den væsentligste årsag til ulykken var klagerens fysiske træthed og ikke den indtagne spiritus, idet der henvises til nedennævnte hændelsesforløb. Ulykken sker fredag d. 12. juni 2000 efter en lang arbejdsuge, der har været på 50-60 timer. Klageren var på det tidspunkt speditør i et transportfirma ... og boede privat i H. ca. 1½ times kørsel fra arbejdspladsen. Den pågældende dag mødte klageren på arbejde kl. 07.00 med en transporttid på ca. 1½ time, det vil sige at han er stået op om morgenen kl. 05.00. Efter en lang dag på kontoret der afsluttes kl. 17.30, overværer klageren på arbejdspladsen sammen med nogle kollegaer Danmark første kamp under VM i fodbold. Under kampen indtager klageren 5 øl. I tidsrummet kl. 19.00 - 21.45 pakker klageren en masse cykler, der skal distribueres om mandagen, idet alternativet var at arbejdet skulle have været udført af ham i løbet af weekenden. Det er klagerens opfattelse, at 3 timers fysisk arbejde har medført, at forbrændingen er fremskreden på en sådan måde, at der ikke vil være nogen risiko ved at køre bil. Klageren tager sig et bad og en enkelt øl efter de fysiske anstrengelser, og føler sig herefter helt frisk til at køre ... til H. Den lange arbejdsuge og en arbejdsdag på ca. 17 timer kun afbrudt af en fodboldkamp på TV på to timer, er den væsentligste årsag til at klageren falder i søvn med ulykken til følge. Det bestrides, at der i sig selv er grov uagtsomhed at køre bil på grund af klagerens fysiske overanstrengelse, hvorved særligt bemærkes, at han umiddelbart før kørslen tog et bad og følte sig fysisk klar til transporten."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser: "**§ 3 Kaskoforsikring ... Stk. 3.3 Forsæt, spiritus, førerbevis m.v.** Kaskoforsikringen dækker ikke, når en skade er: a. forvoldt med forsæt eller ved grov uagtsomhed, jfr. forsikringsaftalelovens § 18, b. forvoldt, medens køretøjet blev ført af en person, der var beruset, jfr. forsikringsaftalelovens § 20, ..."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og finder herefter ikke at kunne kritisere, at selskabet har anset klagerens selvforskyldte beruselse som den væsentligste årsag til skaden, og derfor har afvist at dække kaskoskaden, jf. den citerede dækningsundtagelse og forsikringsaftalelovens § 20.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard